

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľky **Z. K.** bytom v H. č. X., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odporkyne o úrazovej rente, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 13. mája 2011, č.k. 19Sp/15/2011-20, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 13. mája 2011, č.k. 19Sp/15/2011-20, **potvrdzuje**.

Účastníkom právo na náhradu trov konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 13. mája 2011, č.k. 19Sp/15/2011-20, potvrdil rozhodnutie odporkyne z 23. marca 2011 číslo X. a odporkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že v dôsledku pracovného úrazu poškodená nemá viac ako 40 % pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca (dojička, resp. denná strážnička) a z tohto dôvodu jej nárok na úrazovú rentu podľa § 88 zákona o sociálnom poistení nevznikol.

Rozsudok krajského súdu napadla včas podaným odvolaním navrhovateľka, v ktorom vyjadrila nesúhlas s posúdením jej zdravotného stavu a so stanovenou mierou poklesu pracovnej schopnosti v rozsahu 10 %.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedla, že zmena zdravotného stavu navrhovateľky by bola zohľadnená podľa § 88 ods. 3 veta druhá zákona, ak by u nej nastala taká zmena zdravotného stavu, ktorá by spôsobila zvýšenie miery poklesu pracovnej schopnosti, čo však nie je prípad navrhovateľky. Poukázala na rozhodnutie Regionálnej národnej poisťovne, Posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia so sídlom v Komárne z 26. apríla 1995, číslo X., na základe ktorého bola navrhovateľka uznaná za občana so zmenenou pracovnou schopnosťou od 26. apríla 1995 do 30. apríla 1997. Navrhovateľkin zdravotný stav neposúdila znova v stanovenom termíne posudková komisia sociálneho zabezpečenia, a preto po 30. apríli 1997 nebola posudzovaná už ako občianka so zmenenou pracovnou schopnosťou. Požiadavku navrhovateľky, ktorá žiada priznanie náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti od roku 2003 považovala za neopodstatnenú a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Zo spisov vyplýva, že odporkyňa utrpela 9. októbra 1994 pracovný úraz, a to zlomeninu štvrtého prsta pravej ruky u zamestnávateľa P. S.. Slovenská poisťovňa ústredie v Bratislave zastavila navrhovateľke výplatu úrazovej renty v roku 1997 bez následného vykonania kontroly zdravotného stavu. Sociálna poisťovňa, pobočka v Komárne na základe žiadosti navrhovateľky z 2. marca 2010 požiadala preto o posúdenie zdravotného stavu navrhovateľky svojho posudkového lekára, ktorý vo svojej správe z 11. mája 2010 na základe pripojenej zdravotnej dokumentácie navrhovateľky a po jej osobnom vyšetrení uviedol, že navrhovateľka nemá podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) pokles schopnosti vykonávať pracovnú činnosť o viac ako 40 %, lebo jej pracovná schopnosť poklesla len o 5 %.

Na základe tohto lekárskeho posúdenia odporkyňa rozhodnutím zo 14. júna 2010 číslo BA-69758/2010 rozhodla, že navrhovateľka nemá nárok na úrazovú rentu.

Navrhovateľka nepovažovala rozhodnutie odporkyne za vecne správne a domáhala sa jeho zrušenia.

Zdravotný stav navrhovateľky preto posúdila MUDr. M. B., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia v Bratislave naposledy 23. septembra 2010, ktorá tiež zistila, že miera poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľky, vyjadrená v percentách je 5%. Následne ešte skúmala zdravotný stav navrhovateľky 15. februára 2011 MUDr. C. M. posudková lekárka Sociálnej poisťovne, pobočky v Komárne, ktorá vyšetrenie navrhovateľky odročila na zadováženie ďalšieho neurologického vyšetrenia. Zo záverov MUDr. J. J. z 9. marca 2011 vyplýva, že pokles pracovnej schopnosti navrhovateľky je 10 %, ale ani tento záver nesvedčí o tom, že navrhovateľka spĺňa podmienky nároku na priznanie úrazovej renty, lebo pokles jej pracovnej schopnosti podľa § 88 zákona o sociálnom poistení nie je vyšší ako 40 %.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že z posudku tejto posudkovej lekárky (na podklade ktorého odporkyňa žiadosti navrhovateľky o priznanie úrazovej renty nevyhovela) vyplýva, že u navrhovateľky nedošlo k ďalšiemu zhoršeniu zdravotného stavu v dôsledku úrazu po 1. januári 2004 a nie je poškodená v zmysle § 88 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo v dôsledku pracovného úrazu nemá viac ako 40-percentný pokles pracovnej schopnosti. V záveroch posudku sa tiež posudková lekárka podrobne zaoberala priebehom zdravotného stavu navrhovateľky a jej posudok považoval aj odvolací súd za presvedčivý a dostatočne odôvodňujúci pokles pracovnej schopnosti vykonávať pracovnú činnosť (nie doterajšie zamestnanie, ktorým v čase pracovného úrazu navrhovateľky bola práca dojičky) tak, ako to vyžaduje zákon o sociálnom poistení.

Medzi závermi posudkov nie sú rozpory a o ich objektívnosti, odbornej úrovni a vecnej správnosti odvolací súd nepochyboval a navrhovateľka nepredložila ani nenavrhlá vykonať také dôkazy, ktoré by odbornú úroveň a ich vecnú správnosť spochybnili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rovnako preto ako súd prvého stupňa považoval preskúmané rozhodnutie odporkyne za vecne správne a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny podľa § 219 OSP.

Navrhovateľka v odvolacom konaní úspech nemala a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá, preto odvolací súd účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 31. júla 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mária Kráľová